

[Lundberg.]

streng, nærmest for omhyggelig, siger det ærede Medlem, for alt skal efterses omhyggeligt. Det skal det ærede Medlem nu ikke bebrejde ham; det forekommer mig, at hvis han har været omhyggelig og efterset alt paa en saadan Ekspedition, hvor det ærede Medlem har været med, skal det ærede Medlem ikke bebrejde ham det, men der er heller ikke noget at rose ham for, det er nemlig hans Pligt at gøre det.

Nu skal Forholdene i Viborg Amt jo være saa storartede, saa der næsten ingen Grænser er for det. Jeg tror dog alligevel, at hvis det ærede Medlem i Tankerne vil gennemgaa Udstykningen af Vejerslevgaard og Udstykningen i Funder Sogn, saa er det dog maaske saadan lige knap nok, at man kan være saa overstilet i sin Ros; i alt Fald er disse Udstykninger kritiseret paa det skarpeste i Bladene for et Par Aar siden i Viborg Amt.

Men hvorom alting er, saa synes jeg, det ærede Medlem Hr. Holdgaard kunde have sparet sin Kritik af min Omtale af disse Forhold, eftersom han selv siger, at han ved selvfølgelig ikke noget som helst derom. Jeg tror, det vilde have været klogere af det ærede Medlem end at give en saadan Salve, som han gjorde her. Jeg skal ikke citere, for den højtærede Formand har jo nu ønsket, at jeg ikke skal citere mere. Der var ellers mange morsomme Ting, jeg kunde have Lyst til at citere.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Holdgaard skulde holde sig paa de gamle Baner, f. Eks. Thit Jensen; hun er jo ganske vist endnu mere ondsksfuld end jeg og taler om Mergelhjerner og den Slags, men der kunde maaske findes andre Forfattere, han kunde tale om. Eller f. Eks. Landpostbudenens Bukser, de skal jo være slemme til at tage en Hoben Vand, som det ærede Medlem sagde for et Par Aar siden; han sagde, at de var stærkt vandsugende, navnlig i Regnvejr. Men det ærede Medlem har jo ogsaa det kongelige Teater, det er ved Gud saa taknemmeligt at tale om, og jeg synes, at det er klogt af ham, at han hvert Aar fortsætter med den Historie, for en Nedrakning af det kongelige Teater, det er lige noget, man kan bruge ude paa Landet.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke forstaa, hvilken Kulturværdi det havde, at nogle let paaklædte Balletdanserinder spjætter omkring henne paa det kongelige Teater; han siger, at det kan han ikke fatte. Jeg maa sige, at der vilde kunne

skrives tykke Bøger om det, det ærede Medlem ikke kan fatte. Han taler ogsaa et andet Sted om, at det er ikke Tøjet, der tynger disse Balletdanserinder. Man faar ligefrem Følelsen af, at man nu er kommet til en Indremissionær, at man skal til at høre en Moralprædiken.

Det er ikke Tøjet, der generer disse let paaklædte Danserinder, der spjætter rundt henne paa det kongelige Teater! Ja, det er jo formentlig saaledes, at Balletten i sin Helhed i det ærede Medlems Bevidsthed er et umoralsk og forargeligt Oprin. Det forekommer nu mig, at her var mindre Grund til for det ærede Medlem paa saa haard en Maade at omtale disse let paaklædte Damer.

Til Slut var det ærede Medlem ogsaa inde paa at tale om det forargelige i, at Rigsdagsmedlemmer havde Fribillet til det kongelige Teater; det vil sikkert ogsaa være en Tale, der finder god Jordbund ude paa de rigtig mørke Egne. Ja, hvad skal Rigsdagsmændene ogsaa have Fribillet til det kongelige Teater for? Saa er det ikke saa sært, at der er saa mange Millioner Kroners Underskud! Men naar man for et Par Aar siden har hørt det ærede Medlem staa her paa denne Talerstol og kræve Frikort til Jernbanen for sin Kone, lyder det lidt mærkeligt at høre ham tale om Fribillet til det kongelige Teater — det er jo desværre heller ikke saadan, at Jernbanerne har Overskud!

Til Slut skal jeg sige et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister, som var vred over min Kritiks Form og sagde, det var urigtigt her i Tinget at diskutere Mænds Virksomhed, naar disse ikke har Lejlighed til at forsvare sig. Der er maaske dem, som husker bedre, end jeg gør, men jeg husker i hvert Fald, at det ikke er saa længe siden, den højtærede Handelsminister her fra denne Plads foretog en stærk Nedrakning af en af hans egne Embedsmænd, som oven i Købet i flere Maaneder endnu har Mundkurv paa, og som ikke har den Fordel, at han kan sende private Breve til Statsministeren om Hjælp.

Det kan man altsaa gøre! Og saa skulde jeg ikke have Lov til at kritisere Amtskommissionernes Virksomhed, til Trods for, at det er Tusinder af Husmænds Velværd, det her drejer sig om, og det derfor kommer an paa, at der er ordentlige og gode Mænd paa disse Pladser! Jeg skulde ikke have Lov til nu, da Landbrugsministeren staar overfor at skulle udnævne Amtskommissionsformænd igen,